

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΗΣ Ι. ΕΙΚΟΝΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΒΗΜΑΤΑΡΙΣΣΗΣ
ΕΚ ΤΗΣ Ι. Μ. ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ Ι. ΜΟΝΗΝ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΟΥ Δ΄ ΜΟΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
(Παρασκευή, 20 Οκτωβρίου 2023)

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ.κ. Χρυσόστομε,
έκπρόσωπε τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,*

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἐλασσῶνος κ. κ. Χαρίτων, έκπρόσωπε τῆς
Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,*

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

*Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Καθηγούμενε τῆς Ιερᾶς Μεγίστης Μονῆς τοῦ
Βατοπαιδίου Γέρον Ἐφραίμ,*

*Πανοσιολογιώτατοι Ἅγιοι Καθηγούμενοι καί λοιποί σεβαστοί Πατέρες καί
Ἀδελφοί, Ὁσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχές καί λοιποί ἐκλεκτοί Σύεδροι,*

Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε,

*«Ἀγαλλομένῳ ποδί» συνήλθαμε στόν Ἱερό Βράχο τῆς Κυρᾶς καί Προστάτιδος
τοῦ νησιοῦ μας, στό ἐπίκεντρο τῆς Θεομητορικῆς τιμῆς στήν καθ' ἡμᾶς
Θεόσωστο Ἐπαρχία.*

*Τήν ἀφορμή τῆς ἱερᾶς ταύτης Συνάξεως μᾶς παρέχει ἡ ἐπί θύραις ἑναρξίς
τοῦ Δ' Μοναστικοῦ Συνεδρίου.*

*Μᾶς συνεκίνησε ὁμως καί μᾶς συνήγειρε ἡ σημερινή μετακομιδή ἱεροῦ
ἀντιγράφου τῆς σεπτῆς εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βηματαρίσσης ἡ*

Κτιτορίσσης, τῆς ἀρχαιοτέρας τῶν ἐν τῇ ἀθωνικῇ Ἱερᾷ Μεγίστῃ Μονῇ Βατοπαιδίου τεθησαυρισμένων θεομητορικῶν εἰκονισμάτων.

Εὐγνώμονες πρὸς τὸν σεβάσμιον κομιστὴν Αὐτῆς, Πανοσιολογιώτατον Γέροντα Ἐφραίμ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητα τόσον διὰ τὴν πρόφρονα ἀποδοχὴν τοῦ αἰτήματος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς Γέροντος Νικηφόρου καὶ ἡμῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐν ἀγάπῃ καὶ φιλαδελφίᾳ ἐκπλήρωσίν του, ἀνοίγουμε κατ' αὐτὴν τὴν ἱερὴ στιγμὴ τίς πύλες τῆς καρδιᾶς μας καὶ κλίνοντας τὰ γόνατα, ταπεινῶς ὑποδεχόμεθα τὴν Βηματάρισσαν Θεοτόκον.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Ἅγιο Καθηγούμενο, διότι, ἐκτός ἀπὸ σταθεροῦς ὑλικὸς σιτοδότης τῶν ἰδρυμάτων τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, καθίσταται καὶ πνευματικὸς ἐστιάτωρ μιᾶς ἀκόμῃ Θεομητορικῆς Συνάξεως στὸν Παναγιωσκέπαστο τόπο μας.

Δεόμεθα ταυτοχρόνως πρὸς τὴν Θεοτόκον κατὰ τὴν ἱερὴ αὐτὴ στιγμὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς δωρητοῦ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ μας Μιχαήλ καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐπ' ἐλπίδι προσβλέπουμε πρὸς τὴν «*βασιλικὴν θεάν*» τῆς Θεομήτορος, διότι, ὅπως ψάλλουμε στήν Φανερωμένη μας, «*ὡς γάρ ἡ δόξα τῆς Παρθένου ἐξαίρετος, οὕτω καὶ τὰ ἐαυτῆς θαυμάσια ἐξαίρετα ὑπάρχει καὶ ὑπερκόσμια· οὕτω τοὺς μὲν εὐθύφρονας βραβεύει, τοὺς δὲ ἀγνώμονας ἀμύνεται*».

Ἰδίως οἱ μονασταί, γνωρίζετε κάλλιστα τίς πνευματικὲς προϋποθέσεις τοῦ διακονήματος τοῦ «*βηματάρη*» μοναχοῦ ἢ μοναχῆς: τὴν καθαρότητα τοῦ βίου πού προϋποθέτει, τὴν λεπτότητα τῶν κινήσεων πού ἀπαιτεῖ, τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν ταπείνωση πού εἶναι ἀναγκαῖες, ὥστε νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἡ ἀπευκταία ἐξοικείωσις πρὸς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων.

Βεβαίως, ἡ συγκεκριμένη εἰκόνα τῆς Βηματάρισσας ὀφείλει τὴν προσηγορία της στήν εὐλάβη πρωτοβουλία τοῦ βηματάρη τῆς Μονῆς νὰ κρούσῃ τὴν εἰκόνα, ἐν καιρῷ πειρατικῆς ἐπιδρομῆς, στό πηγάδι τοῦ ναοῦ μέ ἀναμμένη λαμπάδα καὶ

στό θαυμαστό γεγονός της ανευρέσεώς της από τόν ἴδιο, μετά τήν πολυετή αἰχμαλωσία του, ὄρθια πάνω στό νερό μέ τήν λαμπάδα ἀναμμένη.

Ὡστόσο, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι ἡ φύσει καί θέσει Βηματάρισσα κατά τήν ἐνύλωσιν τοῦ ὑπερφουῶς μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας. Προεικονισθεῖσα ἡ Ἰδία ἀπό τά Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ αἰσθητοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, κατέστη «ὁ βασιλικός θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων ἐτελεσιουργήθη μυστήριον». Δηκόνησε ἐν πλήρει ταπεινώσει καί ὑπακοῇ τά κατὰ τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ μέχρι καί τήν Ἑκούσια Θυσία τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, δεξαμένη πρώτη τῆς χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια, γενομένη Πρώτη τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ ἀποστολικοῦ κλήρου συμμετοχος.

Εὐρισκόμενοι σέ μοναστική κυρίως σύναξη, δέν εἶναι δυνατόν νά μήν ἐνθυμηθοῦμε, ἐν κατακλείδι, τίς σκέψεις τοῦ πεφιλημένου εἰς ἅπαντας καί ἐκ τῶν στύλων τῶν πρώτων ἐνταῦθα διοργανωθέντων Μοναστικῶν Συνεδρίων, ἀοιδίμου Γέροντος Μωϋσέως Ἀγιορείτου διά τήν «Ἀθωνίτισσαν Θεοτόκον»:

«Τό κομποσχοῖνι εἶναι τό περιδέрайο, τό πολύτιμο καί πανάκριβο, τῆς Θεοτόκου, πού ἀπό τόν ἄχραντο λαιμό της, τό βγάζει καί τό θέτει βραχιόλι στούς ἀγαπητούς μοναχούς Της, οἱ ὅποιοι τό χρησιμοποιοῦν ὡς θηλειά τοῦ δαίμονος, ὡς κλίμακα προσωπικῆς ἀναβάσεως καί σωτηρίας, ὡς συνεχῇ δοξολόγησι τοῦ Υἱοῦ Της, ἀλλά καί κατὰ ἓνα τρόπο θαυματουργικό, ἀποβαίνει ἀπό μακριά δρόσος ἀναψυχῆς καί παραμυθία εὐεργετική γιά τούς «ἐν κόσμῳ βιοῦντες ἀδελφούς».

Εὐεργετική κατὰ πάντα ἅς εἶναι, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἡ καί αὖθις ἐκδηλουμένη ἐπίσκεψις τῆς Θεομήτορος. Ἄς εὐλογήσῃ τό Συνέδριό μας καί ἅς μεσιτεύῃ πρὸς τόν Υἱόν καί Θεόν Της ὑπέρ τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος τοῦ Βατοπαιδίου, ὑπέρ πάντων ὑμῶν τῶν ἐν Κυρίῳ συνελθόντων ἐνταῦθα μοναχῶν καί μοναζουσῶν, ἀλλά καί ὑπέρ τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ τῆς Θεομήτορος Σεμνείῳ ἐνασκουμένης Ἱερᾶς Ἀδελφότητος. Ἀμήν.